

[Steincke.]
 pleje sagde den højtærede Sundhedsminister, at det er nemt at kritisere, naar man bor i København — jeg indrømmer, at det gør ikke megen Forskel, at man bor paa Frederiksberg, hvor jeg bor. Men der er dog en lille Forskel, hvis man samtidig i mange Aar har haft at gøre med Forsørgelsesvæsen og derved ogsaa har været i Forbindelse med Begrebet kontrolerede Plejehjem, saa den højtærede Sundhedsminister har til Trods for mit utiltalende københavnske Ydre ikke Lov til at betragte mig som en ren Brostensagar. Dertil kommer, at jeg ikke optræder her som Repræsentant for København, men som Repræsentant for Socialdemokratiet, der har Medlemmer spredt over hele Landet, Medlemmer, der netop har gjort Indsigelse i forskellig Retning med Hensyn til de Former, hvorunder kontroleret Familiepleje drives. Selv om jeg personlig efter mit Kendskab ikke vilde være imod kontroleret Familiepleje-Princippet, er det dog en Plejeform, der er i højeste Grad afhængig af, hvad det er for en Person, der sidder som Overlæge paa vedkommende Sindssygehospital, hvorfra Familieplejen udgaar. Det kan man ikke komme bort fra. Jeg nævnte, at vi var betænkelige ved at faa Familieplejen paa Hvedholm knyttet til Middelfart Sindssygehospital, dels fordi Hospitalet ligger i nogen Afstand, dels fordi Overlægen der formentlig har mere end tilstrækkeligt at gøre. Endelig er der et Forhold, som jeg tror man maa fremhæve, naar man diskuterer kontroleret Familiepleje, nemlig at Befolkningens Indstilling er en noget anden nu, end da man for mange Aar siden drøftede det Begreb. Der er i vide Kredse af Befolkningen mindre Interesse for at tage saadanne Opgaver op, hvis det ikke økonomisk betaler sig. Ogsaa dette har været medvirkende til, at Socialdemokratiet af Hensyn til de senere Aars økonomiske Forhold har nærret en vis Frygt for, at en Udvidelse af den kontrolerede Familiepleje skulde blive ensbetydende med en Udnyttelse af de sindssyges Arbejdskraft paa en ikke fuldt forsvarlig Maade. Derfor er vi betænkelige, og vi er navnlig betænkelige, hvis Kontrollen ikke er organiseret anderledes kraftigt, end den er i Øjeblikket.

Den højtærede Sundhedsminister nævnte, at Pladsmangelen dog ikke er væsentlig større end tidligere, idet Antallet af dem, der staar paa Ventelisten til Sindssygehospitalet, ikke er vokset i hans Ministertid, i alt Fald ikke i det

sidste Aars Tid. Naturligvis tør jeg ikke betvivle Rigtigheden af disse Oplysninger; paa den anden Side er jeg ikke sikker paa, at det store Antal sindssyge og nervebrudte, der staar paa Invalideraadets Venteliste, tæller med der. Jeg husker ikke Tallet i Øjeblikket — jeg har ikke været forberedt paa det —, men der er i Øjeblikket mellem 100 og 200 alene paa Ventelisten til Filadelfia, foruden hvad vi har til andre Steder. Jeg er ikke rigtig klar over, om den nye Administration, der er kommet til efter Invalidforsikringslovens Vedtagelse, og navnlig efter at Invalideraadet har faaet den Opgave at tage sig af Helbredelsesforanstaltningerne, ikke bevirker, at en Del glider ud af den Kontrol, Sundhedsministeren i øvrigt fører paa dette Omraade; men jeg kunde tænke mig, at det var Grunden til, at Tallet ikke er steget.

Jeg forstod ikke rigtig, om den ærede Ordfører for det radikale Parti (Veistrup) raillerede over Socialdemokratiet med sin Bemærkning om, at man delte sig efter politiske Linier med Hensyn til sit Syn paa Pladsmangelen for sindssyge. Hvis det ærede Medlem sigter til Socialdemokratiet, skal jeg være den første til at indrømme, at efter vor Mening bærer Repræsentanter for andre politiske Partier sig ofte ikke helt normalt ad, men vi havde dog ikke ligefrem tænkt os af den Grund at indrette Sindssygehospitaler.

Naar det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg krævede, at Administrationen skulde lægge sig mere i Selen for at skaffe Plads, idet det ikke var Rigsdagsmedlemmernes Opgave at kræve sligt, men tværtimod Administrationen, der skulde komme og kræve hos Rigsdagen, vil jeg dertil sige, at det kommer rigtignok an paa, hvad det er for Forhold, det drejer sig om. Der er ikke noget underligt i, at Socialdemokratiet, som særlig repræsenterer de daarligst stillede i Befolkningen, er meget opmærksomt netop paa dette Omraade og søger at faa drevet Administrationen frem til den bedst mulige Forsorg for de sindssyge, navnlig i Tider, hvor man maa befrygte, at Administrationen af økonomiske Hensyn ikke vil gøre det, vi mener den burde gøre. Endelig maa jeg sige, at jeg har en værdifuld Støtte i denne Virksomhed, idet det ærede Medlems Partifælle i Folketinget, Fru Elna Munch, ikke alene ikke kan indskrænke sig til de sindssyge, men oven i Købet vil have, at den højtærede Sundhedsminister skal lave et større Nervesanatorium. Jeg har saaledes